

Pıtırcık Futbolcu

Goscinny & Sempé

Çeviren: Vivet Kanetti

36.
baskı

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Le Petit Nicolas, Jean Jacques Sempé / René Goscinny
Pıtırıcık Futbolcu, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar
ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler
René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.
Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları İMAV Editions'a aittir.
"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır.
Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© İMAV éditions, 2012

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 1983**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-510-310-5

1. Basım: 1983

36. Basım: 1000 adet, Şubat 2024

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Fulya Tükel

Son Okuma: Mustafa Aydın

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarım: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk.

No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Pıtırcık Futbolcu

GOSCINNY / SEMPÉ

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

RENÉ GOSCINNY

14 Ağustos 1926'da doğdu. Ailesi, tüm eğitimini Buenos Aires Fransız Koleji'nde tamamladığı Arjantin'e göç etti. Meslek yaşamına New York'ta başladı. 1950'li yılların başlarında Fransa'ya dönüşüyle birlikte, bir dizi efsanevi kahramana hayat verdi; Goscinny, Jean Jacques Sempé ile birlikte Pıtırıcık'ın maceralarını yarattı ve ünlü öğrencinin başarı kazanmasını sağlayan bir çocuk dili uydurdu. Ardından Goscinny, Albert Uderzo ile Asteriks'i yarattı. Küçük Galyalının başarısı olağanüstü olacaktı. Yüz yedi dile ve lehçeye çevrilen Asteriks'in maceraları dünyanın en çok okunan eserleri arasında yer alır. Üretken yazar, aynı zamanda Moris'le birlikte Red Kit'i, Tabary ile Iznogoud'u, Gotlib ile Dignodossierler'i de hazırlamıştır. *Pilote* gazetesini idare ederken, çizgi romanı "9. Sanat" seviyesine yükselterek devrim yaratmıştır. Sinemacı Goscinny ise Uderzo ve Dargaud ile *Idéfix Stüdyoları*'nı kurmuş, *Asteriks ve Kleopatra*, *Asteriks'in On İki İş*i, *Daisy Town* ve *Daltonların Baladı* gibi çizgi film tarihinin birkaç başyapıtına imza atmıştır. Ölümünden sonra, sinema eserlerinin tamamı için bir César ödülü almıştır. René Goscinny, 5 Kasım 1977'de, 51 yaşında öldü.

JEAN-JACQUES SEMPÉ

17 Ağustos 1932'de Bordeaux'da doğdu. Eğitim hayatı iyi geçmedi, Moderne Bordeaux Koleji'nden kovuldu, hayata atıldı ve çeşitli işlerde çalıştı. 1951'de ilk çizimini *Sud-Ouest*'e sattı. Goscinny ile karşılaşması, "gazete çizeri" olarak meslek yaşamına yeni başladığı zamana rastlar. Pıtırcık'la birlikte, o zamandan beri hayal dünyamızı kaplayan haylaz çocuklardan oluşan unutulmaz bir portre galerisi oluşturdu. Pıtırcık'ın maceralarıyla eşzamanlı olarak, 1956'da *Paris Match*'ta çalışmaya başladı ve birçok dergiye katkıda bulundu. İlk desen albümü *Hiçbir Şey Basit Değildir* 1962 yılında basıldı. Bunu, kusurlarımıza ve dünyanın kusurlarına şefkatli bir ironiyle bakışını mükemmel biçimde ifade eden mizah başyapıtları olan otuz kadar daha albüm izledi. Marcellin Caillou, Raoul Taburin ve Monsieur Lambert'in yaratıcısı Sempé'nin, gözlem yeteneğiyle birleşen müthiş mizah anlayışı kırk yıldır en büyük Fransız çizerleri arasında yer almasını sağladı. Kendi albümlerinin dışında, Patrick Modiano'nun *Catherine Certitude*, ayrıca Patrick Süskind'in *Herr Sommer'in Öyküsü* adlı kitaplarına da çizerlik yaptı. Sempé, çizimleri *The New Yorker* gibi saygın dergilerin kapaklarında yer alan ender Fransız çizerlerden biri olmuştur.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Küçük Pıtırıcık • Pıtırıcık Kampta • Pıtırıcık Pazara Gidiyor • Pıtırıcık Satranç Oynuyor • Pıtırıcık Tatilde • Pıtırıcık'a Bir Öpücük • Pıtırıcık'ın Bisikleti • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 1 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 2 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık'ın Armağanları • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Eğleniyor • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Mızızlanıyor • Pıtırıcık'ın Kırmızı Balonu

İçindekiler

Gazete Çıkıyoruz	9
Bir Vazo Kırıldı	18
Okulda Cümbüş	25
Kurbağa Yavrusu	34
Fotoğraf Makinesi	41
Futbol	50
İlk Yarı	57
İkinci Yarı	64
Sınıf Müzeye Gidiyor	74
Geçit Töreni	82
İzciler	89

Gazete Çıkarıyoruz

Teneffüste Dırdır bize teyzesinin armağanını gösterdi: Bir dizgi-baskı makinesi. İçi lastik harflerle dolu bir kutu. Harfleri, annemin kaşlarını çekmek için kullandığı gibi bir cımbızla tutuyorsunuz, istediğiniz her sözcüğü yazabiliyorsunuz. Sonra onları postanelerdeki gibi mürekkepli ıstampaya, oradan da bir kâğıdın üstüne bastırıyorsunuz, basılı sözcükler çıkıyor karşınıza, tıpkı babamın okuduğu gazetedeği gibi. Hani babam hep kıyameti koparır, annem entarilerin, reklamların ve yemek tariflerinin bulunduğu sayfaları yırtıyor diye. Dırdır'ın dizgi-baskı makinesi çok hoş şey canım.

Dırdır, o harflerle evde yaptığı şeyi gösterdi bize.

Cebinden üç sayfa çıkardı, hepsinin üstünde bir sürü “Dırdır” yazılıydı.

“Dolmakalemle yazıldığında o kadar güzel olmuyor,” dedi Dırdır.

Haklıydı.

“Hey, çocuklar,” dedi Sırım. “Bir gazete çıkarsak?”

Harika bir fikirdi bu.

Hepimiz “Olur” dedik. Çarpım bile. Aslında o öğretmenin kuzusudur, genellikle teneffüslerde bizimle oynamaz, derslerini gözden geçirir. Deli bu Çarpım!

“Gazetenin adı ne olacak?” diye sordum.

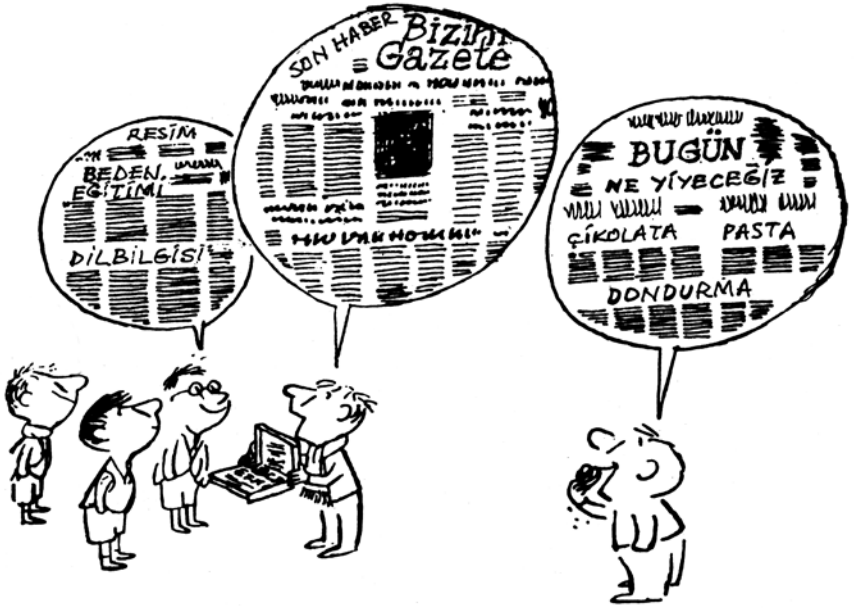
Bu konuda hiç anlaşamadık. Kimileri “Dehşet Gazete”, kimileri “Zengin”, kimileri “Görkemli”, kimileri “Korkusuz” olmasını istiyordu. “Dırdır” olsun diyordu Dırdır. Lüplüp bunun aptal bir ad olduğunu, gazetenin “Nefis Tat” olmasını yeğlediğini söyledi, çünkü bu evinin yanındaki bakkal dükkânının adıydı. Biz de gazeteye ad seçmeyi daha sonraya bıraktık.

“Gazeteye ne basacağız?” diye sordu Dalgacı.

“Gerçek gazetelere basılan şeyleri,” dedi Gümüş. “Bir sürü haber, fotoğraf, resim, hırsızlı ve bir sürü cesetli öyküler, borsa sonuçları.”

Biz borsanın ne demek olduğunu bilmiyorduk. Gümüş, borsa sonuçlarının ufacık sayılar olduğunu ve babasının en çok onlarla ilgilendiğini söyledi. Gümüş’ün her dediğine inanılmaz, çok palavracıdır, hep uydurmasyon şeyler anlatır.

“Fotoğraf basamam,” dedi Dırdır. “Benim makinemde yalnızca harfler var.”

“Ama resim çizebiliriz,” dedim. “Ben şato, şatolara saldıran insanlar, bomba atan uçaklar çizebilirim.”

“Ben Fransa’nın her bölgesinin haritasını çizmeyi biliyorum,” dedi Çarpım.

“Ben annemin saçlarında bigudilerle resmini yapmayı biliyorum,” dedi Dalgacı. “Ama annem onu yırttı. Oysa babam resmi görünce çok gülmüştü.”

“Bütün bunlar iyi güzel de, o pis resimlerinizi her yere koyarsak, gazetede ilginç şeyler basmak için hiç yer kalmayacak,” dedi Dırdır.

Ben Dırdır’a bir tokat yemek isteyip istemediğini sor-

dum, ama Tıngır Dırdır'ın haklı olduğunu, kendisinin bahar üstüne çok güzel bir yazısı olduğunu, öğretmenin bu yazıya beş verdiğini, içinde de çiçeklerden ve cik cik eden kuşlardan söz edildiğini söyledi.

“Senin cik cik’lerini basmak için mi harcayacağız harfleri?” diye sordu Sırım.

Bunun üzerine dövüşmeye başladılar.

“Ben bir sürü problem yazarım, okurlardan sonuçlarını yollamalarını isteriz, onlara not atarız,” dedi Çarpım.

Hepimiz gülmeye başladık. Çarpım ağlamaya başladı. Çok kötü olduğumuzu, onunla hep alay ettiğimizi, bizi öğretmenine şikâyet edeceğini, hepimizin cezalandırılacağını ve oh olsun işte, bir daha hiç ağzını açmayacağını söyledi.

Tıngır’la Sırım’ın dövüşmesiyle Çarpım’ın ağlamasından birbirimizi duyamıyorduk.

“Gazete basılınca ne yapacağız?” dedi Toraman.

“Soruya bak,” dedi Dırdır. “Satacağız. Gazeteler bunun için basılır. Onları satacağız, çok zengin olacağız ve kendimize bir sürü şey alabileceğiz.”

“Kime satacağız?” diye sordum.

“Sokaktan geçen insanlara,” dedi Lüplüp. “Koşacağız, ‘Son baskı!’ diye bağıracağız, herkes de para verecek.”

“Ama bir tek gazetemiz olacak,” dedi Dalgacı. “Bir sürü para kazanamayacağız.”

“Ben de gazeteyi çok pahalıya satarım,” dedi Lüplüp.

“Neden sen satacakmışsın? Ben satacağım,” dedi

Dalgacı. “Bir kere senin parmakların hep yağlıdır, gazeteyi lekeleyeceksin, sonra kimse satın almak istemeyecek.”

“Parmaklarım yağlı mı değil mi şimdi görürsün,” dedi Lüplüp ve ellerini Dalgacı’nın yüzüne yapıştırdı.

Ben çok şaşırımdım. Çünkü genellikle Lüplüp teneffüste dövüşmekten hoşlanmaz. Dövüşürse yemek yiyemez çünkü. Ama bu kez tepesi iyice atmıştı. Sırım ile Tıngır, biraz çekilip Dalgacı’yla Lüplüp’e yer açtılar, dövüşebilsinler diye.

Lüplüp’ün elleri gerçekten yağlıdır. El sıkıştığınızda kayıverir eliniz.

“Tamam,” dedi Dırdır. “Gazetenin müdürü ben oluyorum.”

“Ya! Nedenmiş efendim?” dedi Toraman.

“Bu baskı aleti benim de ondan,” dedi Dırdır.

“Bir dakika!” diye bağırdı Sırım. “Gazete çıkarma fikri benden çıktı, yöneticisi de benim.”

“Beni yüzüstü bırakıyorsun. Dövüşüyorduk ya! Sen iyi bir arkadaş değilsin!” dedi Tıngır.

“Sana dersini vermiştim,” dedi burnu kanayan Sırım.

“Güldürme beni,” dedi bacakları çiziklerle dolu olan Tıngır.

Bunun üzerine, dövüşen Lüplüp’le Dalgacı’nın yanında onlar da dövüşmeye başladılar.

“Söyle bakiim, ellerim yağlı mı?” diye bağıırıyordu Lüplüp.

“Yağlı işte! Yağlı, yağlı, yağlı!” diye bağıırıyordu Dalgacı.

H

M

E

W

W

J

H

P

Z

A

C

Q

B

F

D

G

Y

“Burnunun ortasına bir yumruk yemek istemiyorsan Dırdır, gazetenin müdürü olduğumu kabul et!” dedi Toraman.

“Beni korkuttuğunu mu sanıyorsun?” diye sordu Dırdır.

Gerçekten korkuyor gibiydi. Çünkü konuşurken gerisingeri gidiyordu.

Toraman onu itti, bütün harfler yere düştü.

Dırdır kıpkırmızı oldu, Toraman’ın üstüne atıldı.

Ben harfleri toplamayı denedim, ama Dırdır elimin üstüne bastı.

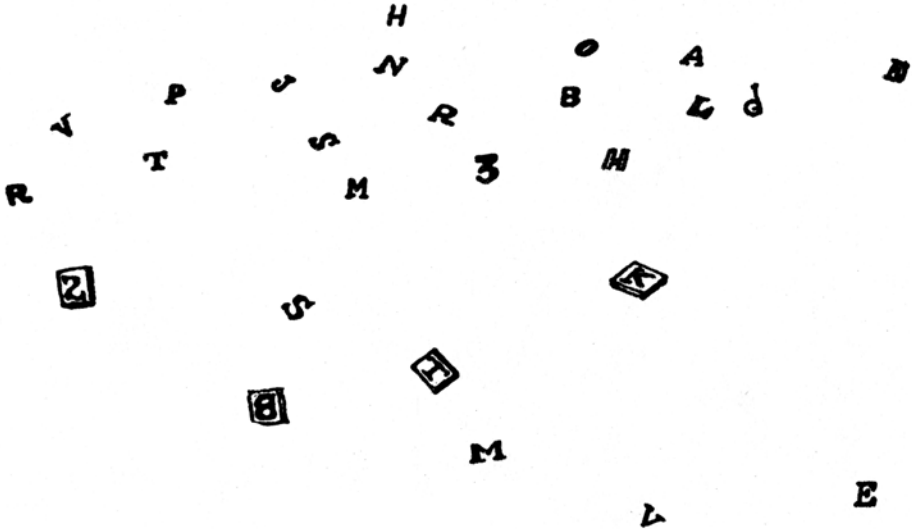
Ben de, Toraman bana biraz yer bırakınca, Dırdır’a bir tokat attım.

Sonra Karagöz geldi bizi ayırmak için.

Sonrası hiç komik olmadı, çünkü basım aletini elimizden aldı, hepimizin birer ufak serseri olduğunu söyledi, bize cezalar dağıttı, zili çalmaya gitti. Sonra da Çarpım’ı revire götürdü. Çünkü Çarpım fenalaşmıştı. Başını kaşıyacak zamanı yoktu Karagöz’ün.

Gazeteyi ıkaramıyoruz. Karagöz yaz tatilinden önce harfleri bize geri vermek istemiyor. Olsun, zaten gazetede anlatacak hiçbir şey bulamayacaktık.

Bizim okulda hiçbir zaman hiçbir şey olmaz.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Gosciny & Sempé

Pıtırcık Futbolcu

Kimseye gol atamadıktan sonra, ne işe yarar futbol!

Pıtırcık ve arkadaşları futbol oynamaya karar veriyorlar. Ama gelin görün ki, ortada sadece bir takım var! Çünkü hiçbiri karşı takımda olmak istemiyor. Oysa maç yapabilmek için iki takım gerekiyor. Yoksa nasıl gol atacaklar birbirlerine, değil mi? Fiyaskoyla sonuçlanan futbol macerasından sonra da yerlerinde durmuyorlar: Gazete çıkarmaya çalışıyorlar, müzeyi alt üst ediyorlar, izcilik yapmayı deniyorlar ama yok! Becerebildikleri tek şey göl kenarından kurbağa toplamak...

Dünya çocuk edebiyatının en ünlü kahramanlarından Pıtırcık ve yaramaz mı yaramaz arkadaşları yine ortalığı birbirine katıyor!

öykü

YAŞ	8	9	10	+
-----	---	---	----	---

cancocuk.com

